

[Justitsministeren.]

vejen. Denne indstilling er også baggrunden for det lovforslag, jeg for nylig har fremsat her i tinget om forhøjelse af strafferammen efter straffelovens § 191 for de virkelig grove narkotikaforbrydelser til fængsel i indtil 10 år.

Tastesen (S):

Sammen med justitsministeren og de øvrige, der var medlemmer af folketingets narkotikaudvalg i 1969, har jeg et medansvar for rigsadvokatens cirkulære af 15. juli 1969. Da vi i 1969 gennemførte en udvidelse af strafferammen for narkotikakriminalitet fra 2 års fængsel til 6 års fængsel, forlangte det daværende folketingsudvalg en sikkerhed for, at der ikke skete en afsmitning ned efter imod brugergrupperne eller imod dem, som kun i mindre omfang overtrådte loven om euforiserende stoffer. Rigsadvokatcirkulæret blev den garanti, der blev givet folketinget. Dette cirkulære er udtryk for sund fornuft og bør derfor ikke ændres i mere restriktiv retning som foreslået af kristeligt folkeparti.

Forslagsstillerne angriber to afsnit i cirkulæret, men jeg vil dog gerne først sige, at beslutningsforslaget, som det er affattet, mere er udtryk for vildledning af folketinget end for vejledning af dets medlemmer. Justitsministeren var selv inde på det, men sagde det måske knap så stærkt. Rigsadvokatcirkulæret burde naturligvis have været med som bilag til det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, så ville de folketingsmedlemmer, der ville gøre sig den ulejlighed at sammenligne, hvad der står i forslaget til folketingsbeslutning, med det, der står i rigsadvokatcirkulæret, opdage, at der her var tale om en misforståelse.

For det første vil forlagsstillerne have ændret den bestemmelse, hvorefter retsfulgning kun kan indledes, når der foreligger erhvervsmæssig og organiseret indsmugling af eller handel med hash i et omfang, der overstiger 10—15 kg, så bestemmelsen kommer i overensstemmelse med loven om

euforiserende stoffer fra 1955. Ja men bestemmelsen er jo, som justitsministeren også gav udtryk for det, i overensstemmelse med 1955-loven, hvorefter der kan idømmes straf med op til 2 års fængsel. Afgrænsningen drejer sig alene om, hvornår det er den strengere § 191 i straffeloven, der kan give op til 6 års fængsel, der skal tages i anvendelse.

For det andet hævder forlagsstillerne, at cirkulæret giver tilladelse til at være i besiddelse af hash til eget brug. Tværtimod. I cirkulæret står der:

„Findes nogen i ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, søges beholdningen beslaglagt og konfiskeret.“

Det, som cirkulæret giver udtryk for, er, at man skal undgå en strafforfølgelse over for dem, som er i besiddelse af euforiserende stoffer til eget brug. Jeg henviser til det, som justitsministeren citerede.

Hvis man vil ændre disse bestemmelser i mere restriktiv retning, hvad vil følgen så blive? For det første vil i tusindvis af unge, der normalt er tilpasset samfundet og passer deres daglige dont, men som en gang imellem — ganske vist ulovligt — ryger en pipe hash, blive strafforfulgt. Det synes jeg ikke politiet skal spille sine kræfter på. Der er vigtigere ting for politiet at foretage sig. For det andet er der den gruppe af unge, der har et afhængighedsforhold til de euforiserende stoffer af forskellig art. Ja, vi kan da gå over til anvendelsen af bødestraf i udvidet omfang, men man skal bare gøre sig klart, at pengene skal skaffes til bøden på en eller anden måde. Det drejer sig om en gruppe truede unge, som i så fald skal skaffe pengene ved kriminalitet eller anden form for asocial levevis.

Endelig er der den mulighed, at man kan sende dem i fængsel. I så fald vil de i hvert fald komme til at opfatte sig selv som forfulgte kriminelle, og dermed løser man ingen sociale problemer for de pågældendes vedkommende. Hvordan vil kristeligt folkeparti i det hele taget klare det øgede pres, der vil komme på fængselsvæsenet i så fald? Det kniber i høj grad med at skaffe plads under